

41998D0018

2000 9 22

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

L 239/197

**VYKDOMOJO KOMITETO SPRENDIMAS,
1998 m. birželio 23 d.
dėl priemonių, kurių reikia imtis valstybių, keliančių problemų dėl išsiuntimui iš Šengeno teritorijos
reikalingų dokumentų išdavimo, atžvilgiu**

(SCH/Com-ex (98) 18 rev.)

VYKDOMASIS KOMITETAS,

atsižvelgdamas į Konvencijos dėl Šengeno susitarimo įgyvendinimo 132 straipsnį,

atsižvelgdamas į minėtos Konvencijos 23 straipsnį,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

Priemonės, kurių reikia imtis valstybių, keliančių problemų dėl išsiuntimui iš Šengeno teritorijos reikalingų dokumentų išdavimo, atžvilgiu, yra patvirtinamos pridedamame dokumente nustatyta tvarka,

Ostendas, 1998 m. birželio 23 d.

Pirmininkas

L. TOBBACK

SCH/II-Read (98)2 rev. 2

Dalykas: Priemonės, kurių reikia imtis valstybių, keliančių problemų dėl išsiuntimui iš Šengeno teritorijos reikalingų dokumentų išdavimo, atžvilgiu

Pirmininkaujanti Belgija yra keletą kartų (Vykdomojo komiteto 1997 m. gruodžio 15 d. posėdis Vienoje, Centrinės grupės 1998 m. sausio 14 d. posėdis Briugėje ir 1998 m. vasario 23 d. posėdis Liuksemburge) pareiškusi siekį spręsti problemas, susijusias su nelegalių užsienio valstybių piliečių readmisija.

Konkrečiai kalbama apie sunkumus, išskylančius grąžinimo į tėvynę srityje, dėl to, kad užsienio valstybių konsulatai Šengeno sostinėse nėra linkę bendradarbiauti išduodami *laissez-passer* (pasą pakeičiantį dokumentą). Nors pradiniai veiksmai ieškant išeities šiuo metu yra svarstomi nacionaliniu lygmeniu, bendras Šengeno požiūris į šią problemą galėtų padėti rasti veiksmingesniems sprendimams.

Vienas iš Belgijos palankiai vertinamų požiūrių yra toks: Šengeno valstybė patiria rimtų sunkumų siekdama gauti *laissez-passer* nelegaliems užsieniečiams grąžinti į tėvynę. Šengeno valstybė informuoja apie tai savo ambasadorių atitinkamoje valstybėje ir duoda jam nurodymus parengti priemones, kurių reikėtų imtis vietos mastu kartu su Šengeno partneriais.

Šengeno valstybių ambasadoriai galėtų pirmiausia kreiptis į vietos institucijas, kad perspėtų jas dėl jų piliečių priėmimo atgal problemos, ir tartis dėl *ad hoc* sprendimų. Veikimo vietos lygmeniu pranašumas yra tas, kad kurios nors šalies nacionalinės institucijos turi didesnius įgaliojimus derėtis dėl savo piliečių priėmimo atgal negu jos konsulato darbuotojai Šengeno valstybių sostinėse.

Readmisijos pogrupis bus informuojamas apie veiksmus, kurių bus imtasi vietos mastu. Centrinė grupė apie kiekvieną veiksmą ir šio veiksmo rezultatus informuos Vykdomąjį komitetą.

Jeigu tokie veiksmai nebūtų sėkmingi, reikėtų imtis kitų, be abejo, griežtesnių, priemonių, pavyzdžiui, iškeliant vizų išdavimo problemą. Šias priemones išnagrinės Vizų pogrupis.

Kiekviena Šengeno valstybė išlaiko teisę spręsti, ar jai imtis, ar ne siūlomų atsakomųjų priemonių.